

Προβληματισμός στη Λάρισα για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ σε μια ιστορική μέρα για την πόλη - Τι αναφέρει ο Μητροπολίτης

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Τον προβληματισμό του για την έλευση της κούκλας ΑΜΑΛ στη πόλη της Λάρισας, ιδιαίτερα σε μια σημαντική ημέρα για τη πόλη διότι την 31η Αυγούστου 1881 ο ελευθερωτής Ελληνικός Στρατός εισήλθε στην πόλη με ειρηνικό τρόπο και δικαίωσε τα όνειρα και την προσμονή αιώνων των Θεσσαλών που πάντα αγαπούσαν την ελευθερία και υπερμαχούσαν γι' αυτήν, εξέφρασε ο Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος με κείμενό του με τίτλο [«Αμαλ-Ηκίτες Και Φιλισταίοι»](#).

«Είναι λοιπόν, απορίας άξιο γιατί την τόσο δική μας ημέρα της 31ης Αυγούστου επέλεξαν κάποιοι για να φέρουν στην πόλη μας την διάσημη πλέον κούκλα που με το όνομα Αμάλ ξεκίνησε «από το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» για να «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρών προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι – και αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποια είναι η ιστορία πίσω από αυτήν την κούκλα;», **αναφέρει ο Σεβασμιώτατος ενώ προλαβαίνει και όσους θα σπεύσουν να διαστρεβλώσουν τα λεγόμενά του [όπως έπραξαν και στην περίπτωση του Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου](#).**

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ - Επεισόδια κατά την έλευση της «Αμάλ» στη Λάρισα](#)

«Ως Μητροπολίτης παρακαλώ να μην προσπαθούν να εμπλέξουν την Εκκλησία σε θεωρήσεις και ενέργειες βραχυπρόθεσμου εντυπωσιασμού, την στιγμή που η θέση Της και η προοπτική Της έχουν άλλες διαστάσεις. Το λέω αυτό καθώς κάποιοι από τα αριστερά και κάποιοι άλλοι από τα δεξιά, αν δεν προκαλούν ανοικτά, караδοκούν την οποιανδήποτε αναφορά για να την (παρ-)ερμηνεύσουν και να δικαιώσουν τα δικά τους πιστεύματα. Στα πλαίσια αυτά ενστερνίζομαι απολύτως την θέση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ο οποίος έχοντας την ειδικότερη ευθύνη της διαφύλαξης της ιερότητας του χώρου των Μετεώρων, κάτι που με νόμο του Κράτους έχει αναγνωρισθεί, απέκρουσε την πραγματοποίηση της οποιασδήποτε εκδήλωσης που δεν ταιριάζει με τον ιερό χαρακτήρα και το πνευματικό υπόβαθρο της περιοχής της μοναστικής πολιτείας.

Αυτονόητο είναι ότι ο Σεβασμιώτατος δεν είναι μόνος, αλλά έχει την συναντίληψη των Μητροπολιτών της Θεσσαλίας και περαιτέρω της Εκκλησίας της Ελλάδος», σημειώνει.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρει τι θα πράξει σήμερα η τοπική Εκκλησία για τη σημαντική ημέρα για την πόλη της Λάρισας. «Τι θα κάνουμε την Τρίτη 31 Αυγούστου; Δεν επιτρέπεται να διαφωνήσουμε με πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τον αγώνα των καλλιτεχνών μας να επιβιώσουν και να αναδειχθούν πανελλαδικά μετά την ξηρασία της καραντίνας. Συνάμα όμως, ως Χριστιανοί δεν ξεχνάμε το χρέος μας να ευχαριστήσουμε τον Άγιο Θεό για τις ιστορικές συγκυρίες, ιδίως τις ευνοϊκές, και την πρόνοιά Του για τον λαό μας. Γι' αυτό σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Λάρισας την Τρίτη 31 Αυγούστου και ώρα 8:00' το βράδυ, θα πραγματοποιηθεί ευχαριστήρια παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο για το σπουδαίο αγαθό της ελευθερίας μας, ώστε και το ευχαριστώ μας να πούμε στη Μητέρα του Κυρίου μας, και να παρακαλέσουμε για το μέλλον του τόπου μας. Είναι κάτι που το έχουμε ανάγκη περισσότερο από όσο νομίζουμε...»

Όσο για μετά την Παράκληση; Ο Σεβασμιώτατος θα πάει στον κινηματογράφο για να παρακολουθήσει στις 9:30' το βράδυ, την ταινία «Ο Άνθρωπος του Θεού» με τον Άρη Σερβετάλη. «Είπαμε, στηρίζουμε την αξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!», καταλήγει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Η 31η Αυγούστου είναι ημέρα σημαντική για την Λάρισα. Καί τοῦτο διότι τήν 31η Αυγούστου 1881 ὁ ἐλευθερωτής Ἑλληνικός Στρατός εἰσῆλθε στήν πόλη μέ εἰρηνικό τρόπο καί δικαίωσε τά ὄνειρα καί τήν προσμονή αἰώνων τῶν Θεσσαλῶν πού πάντα ἀγαποῦσαν τήν ἐλευθερία καί ὑπερμαχοῦσαν γι' αὐτήν. Φέτος εἰδικότερα, συμπληρώνονται ἑκατόν-σαράντα (140) χρόνια ἀπό τήν εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα πού οἱ Ἑλληνικές Σημαίες κυμάτισαν περήφανα παντοῦ στή Λάρισα διατρανώνοντας τήν ἀναίμακτη ἐπιτυχία. Βέβαια, φέτος ἡ ἐπέτειος αὐτή ἐπισκιάζεται ἀπό τήν ἄλλη μεγάλη ἐπέτειο τῶν διακοσίων ἐτῶν ἀπό τήν κήρυξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης καί τήν διακήρυξη τῶν Ἑλλήνων ὅτι ὑπάρχουν πλέον ὡς ἐλεύθερο ἔθνος ἀνάμεσα στά ὑπόλοιπα τῆς γῆς αὐτῆς. Ἀλλά τελευταῖα καί κάθε χρόνο, καθώς ἡ ἡμέρα ἐπίπτει στό τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν, ὑπάρχει μιά δυσκολία στόν ἑορτασμό της, ἴσως καί μιά ἀμέλεια ὅσο τά χρόνια προχωροῦν καί ξεθωριάζει ἡ ἱστορική μνήμη.

Τό τί ἀνέδειξε ἡ ἡμέρα ἐκείνη καί ποιὰ στοιχεῖα συνέθεταν τό χαρακτήρα καί τό ἦθος τῶν προπατόρων μας, τό ἀπέδειξε μέ εἰδική πρωτότυπη μονογραφία με τίτλο

«Ἡ πρώτη μουσουλμανική μειονότητα τοῦ νέου κράτους: οἱ μουσουλμάνοι τῆς Θεσσαλίας» στό τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ, ὁ Ἑλληγ. κ. Γεώργιος Καλαντζῆς, Γενικός Γραμματέας Ἐθνησκευμάτων, ὅπου μέ στατιστικά δεδομένα καί τεκμηριωμένα κατέδειξε τό γεγονός ὅτι οἱ Ἕλληνες καί εἰδικότερα οἱ Θεσσαλοί, χωρίς νά δεσμεύονται ἀπό καμία διεθνή συνθήκη, χωρίς διεθνή βοήθεια ἢ ἔλεγχο, παρά τά καταπιεστικά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἐξ αἰτίας τοῦ κηρύγματος τῆς ἀγάπης καί τῆς ἠθικῆς τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας σεβάστηκαν, προστάτεψαν καί διευκόλυναν τούς μουσουλμάνους ὅταν ἀπό κυρίαρχη ὁμάδα, μετά τήν ἐνσωμάτωση τῆς Θεσσαλίας, μετεβλήθησαν σέ μειονότητα.

Κληρονομῶντας αὐτό τό ἦθος, πού πηγάζει ἀπό τήν Ὀρθόδοξη Παράδοση καί τόν πολιτισμό της, οἱ προπάτορές μας καί πάλι ὅταν χρειάσθηκε, συμπεριφέρθηκαν μέ ἀνθρωπιά ἐπιδεικνύοντας ἀνωτερότητα καί φιλότιμο. Ἔτσι, στούς Βαλκανικούς πολέμους τό στρατιωτικό νοσοκομεῖο τῆς πόλης μας, τό ὁποῖο ἦταν τό σπουδαιότερο τῶν πολέμων ἐκείνων, φιλοξένησε καί περιέθαλψε ἰσότιμα Ἕλληνες καί Τούρκους στρατιῶτες, κάτι πού ἐπανελήφθη ὅταν ἡ Ἑλλάδα ἐνεπλάκη στόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ὅποτε καί πάλι φιλοξενήθηκαν στρατιῶτες τοῦ ὁποιοῦ «ἐχθροῦ». Γιά νά γίνει καλύτερα κατανοητό τό τί σημαίνει αὐτό, νά σημειωθεῖ ὅτι πέραν τῆς ἀποθεραπείας καί τῆς φιλοξενίας, οἱ καθημερινές τους ἀνάγκες σέ τσιγάρα, σέ ροῦχα, στήν ἐπικοινωνία μέ τίς οἰκογένειές τους κ.ἄ., καλύπτονταν ἀπό τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας καί πρωτοβουλίες διαφόρων σωματείων καί ὁμάδων.

Τό ἴδιο πάλι συνέβη στό ἔπος τοῦ '40, ὅποτε στό νοσοκομεῖο Λάρισας οἱ αἰχμάλωτοι Ἴταλοί στρατιῶτες ἀντιμετωπίστηκαν χωρίς καμία διάκριση σέ σχέση μέ τούς Ἕλληνες τραυματίες. Αὐτό δέ, τό μαρτυροῦν οἱ ἀναφορές Ἰταλῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι μετά τήν κατάρρευση τοῦ μετώπου ἀνέλαβαν τήν διοίκηση καί λειτουργία τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου τῆς Λάρισας. Ὅμως, καί στά νεώτερα χρόνια ἡ διάθεση ἀλληλεγγύης καί ὑποστήριξης τοῦ ὁποιοῦ ἐμπερίστατου δέν ἔπαψε νά χαρακτηρίζει τούς Λαρισαίους, μέ κορυφαία τήν ἀντιμετώπιση τῶν μεταναστευτικῶν ροῶν.

Τά παραπάνω νομίζουμε εἶναι ἐπαρκῆ γιά νά προσδιορίσουν τό ἦθος καί τήν συμπεριφορά μας, ὅταν προκύπτει ἡ ὁποια ἀνθρωπιστική κρίση καί ὑπάρχει πραγματική ἀνάγκη, ὅποτε καί αὐτονόητο εἶναι πώς καί σήμερα τό ὅμοιο θά πράξουμε. Εἶναι λοιπόν, ἀπορίας ἄξιο γιατί τήν τόσο δική μας ἡμέρα τῆς 31ης Αὐγούστου ἐπέλεξαν κάποιοι γιά νά φέρουν στήν πόλη μας τήν διάσημη πλέον κούκλα πού μέ τό ὄνομα Ἀμάλ ξεκίνησε «ἀπό το Γκαζιαντέπ κοντά στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας μέχρι το Μάντσεστερ στο Ηνωμένο Βασίλειο» γιά νά «φωτίζει τις ιστορίες των εκατομμυρίων νεαρῶν προσφύγων που ζουν εκτοπισμένοι - και

αναγκασμένοι να κινδυνεύουν σε αναζήτηση μίας καλύτερης ζωής». Ποιά είναι η ιστορία πίσω από αυτήν την κούκλα; «Η ιστορία της Μικρής Αμάλ ξεκίνησε με την πολυβραβευμένη παράσταση The Jungle (Η Ζούγκλα) του Good Chance Theatre. Η παράσταση αυτή, που απέσπασε διθυραμβικές κριτικές, βασιζόταν στις ιστορίες που συνέλεξαν οι ιδρυτές της Good Chance, Joe Murphy και Joe Robertson όταν δημιούργησαν το πρώτο τους Θέατρο Ελπίδας στον προσφυγικό καταυλισμό του Καλαί το 2015. Η Μικρή Αμάλ εμφανίστηκε ως χαρακτήρας στη Ζούγκλα, εκπροσωπώντας τα εκατοντάδες ασυνόδευτα παιδιά που ζούσαν στον καταυλισμό του Καλαί χωρισμένα από τις οικογένειές τους. Μετά την επιτυχία της παράστασης, η οποία πυροδότησε μία παγκόσμια συνομιλία γύρω από τους πρόσφυγες και τη διεθνή ανθρωπιστική κρίση, η ομάδα της Good Chance κατάλαβε πως η ιστορία της Μικρής Αμάλ έχει ακόμα πολλά να πει.» (walkwithamal.org). Ουσιαστικά, με τρόπο και αρχές διαφορετικές από την παράδοσή μας, προσπαθούν κάποιοι να μᾶς κάνουν να σταθούμε εϋνοϊκά ἔναντι τῶν ὅποιων προσφύγων καί τῆς ὁποιας διεθνούς ἀνθρωπιστικῆς κρίσης, κάτι πού ἤδη ἔχουμε κάνει καί θά ξανακάνουμε ἔάν χρειασθεῖ. Ἐπομένως; Κομίζουσι γλαῦκας εἰς Ἀθήνας! Ἐκτός ἄν ὑπονοοῦν πώς ἔχουμε ἔλλειμμα πολιτισμοῦ καί ἀνθρωπιᾶς καί συνεπῶς πρέπει (ποιοί ἄραγε;) νά μᾶς παραδώσουν μαθήματα...

Στό πρακτικό μέρος, κατά τήν δήλωση τῶν διοργανωτῶν: «Για την πραγματοποίηση του Ταξιδιού, η Good Chance χρειάζεται τη στήριξή σας. Η ἑκκλήση «Ἐνα Βῆμα Ἀκόμα» ἔχει ως στόχο τη συγκέντρωση χρημάτων για τη στήριξη του ταξιδιού της Μικρής Αμάλ, των καλλιτεχνικῶν καί εκπαιδευτικῶν προγραμμάτων του Ταξιδιού καί κυριότερα την ευαισθητοποίηση σχετικά με την προσφυγική κρίση ἀλλά καί την πρόσβαση των νεαρῶν προσφύγων στην παιδεία.» (walkwithamal.org). Μακάρι... Μακάρι νά συγκεντρωθοῦν χρήματα καί τό κυριώτερο, μακάρι νά πᾶνε στόν σκοπό γιά τόν ὁποῖον συγκεντρώθηκαν... Μακάρι. Στά δικά μας. Ἡ ἔλευση τοῦ δρώμενου αὐτοῦ στήν Λάρισα ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά πραγματοποιηθοῦν κάποιες πολιτιστικές ἐκδηλώσεις μέ τήν ὑποστήριξη τῆς Ἀντιδημαρχίας Πολιτισμοῦ. Κατανοῶ τήν ἀνάγκη, μετά ἀπό μῆνες ἀπραξίας λόγω καραντίνας, τό καλλιτεχνικό δυναμικό νά ἀξιοποιηθεῖ καί νά ἐνισχυθεῖ, ὥστε νά ἐπιβιώσει καί νά ἐξελιχθεῖ. Ἐνδεχομένως, ἡ πιεστική αὐτή ἀνάγκη νά καλύφθηκε πίσω ἀπό τήν ἀφορμή τῆς περιοδείας τῆς κούκλας αὐτῆς, ὥστε νά εἶναι εὐκολότερη ἡ αἰτιολόγηση τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν συγκεκριμένων δράσεων. Ἐπίσης, ἀναμενόμενο εἶναι οἱ πολιτικές παρατάξεις τοῦ Δήμου, στά πλαίσια τῆς ἄρθρωσης πολιτικοῦ λόγου νά ἀντιδροῦν, νά ἀντιπαρατίθενται καί νά ἐπιχειρηματολογοῦν. Ὡς πολίτης κατανοῶ καί ἀποδέχομαι τά παραπάνω. Ὡς Μητροπολίτης παρακαλῶ νά μήν προσπαθοῦν νά ἐμπλέξουν τήν Ἐκκλησία σέ θεωρήσεις καί ἐνέργειες βραχυπρόθεσμου ἐντυπωσιασμοῦ, τήν στιγμή πού ἡ θέση

Της καί ή προοπτική Της έχουν άλλες διαστάσεις. Τό λέω αυτό καθώς κάποιοι από τά άριστερά καί κάποιοι άλλοι από τά δεξιά, άν δέν προκαλούν άνοικτά, καταδοκούν τήν όποιανδήποτε αναφορά για νά τήν (παρ-)έρμηνεύσουν καί νά δικαιώσουν τά δικά τους πιστεύματα.

Στά πλαίσια αυτά ένστερνίζομαι άπολύτως τήν θέση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σταγών καί Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, ό όποιος έχοντας τήν είδικότερη εϋθύνη τής διαφύλαξης τής ιερότητας τοῦ χώρου τῶν Μετεώρων, κάτι πού μέ νόμο τοῦ Κράτους έχει άναγνωρισθεῖ, απέκρουσε τήν πραγματοποίηση τής όποιασδήποτε έκδήλωσης πού δέν ταιριάζει μέ τόν ιερό χαρακτηήρα καί τό πνευματικό ύπόβαθρο τής περιοχής τής μοναστικής πολιτείας. Αυτόνοήτο εἶναι ότι ό Σεβασμιώτατος δέν εἶναι μόνος, αλλά έχει τήν συναντίληψη τῶν Μητροπολιτῶν τής Θεσσαλίας καί περαιτέρω τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος. Δίκαια καί ό Δήμαρχος Μετεώρων συμπαρατάχθηκε, βιώνοντας τήν ιδιαίτερη προοπτική τής περιοχής. Ἄδικα τά κομματικά έπιτελεῖα έσπευσαν νά έκδώσουν σπεκουλαδόρικες ανακοινώσεις, ξεχνώντας τήν διαχρονικότητα τής ταυτότητας τῶν Μετεώρων πού πρέπει νά προστατευτεῖ για νά αναδειχθεῖ.

Στήν έποχή τής Παλαιᾶς Διαθήκης, λαοί έχθρικοί πρὸς τόν Ἰσραήλ, αλλά καί συναμετάξυ τους ήταν οἱ Ἀμαληκῖτες πού κατοικοῦσαν στά νότια τής Χαναάν, στά σύνορα σήμερα μεταξύ Ἰσραήλ καί Αἰγύπτου, καθώς καί οἱ Φιλισταῖοι πού κατεῖχαν τίς εϋφορες πεδιάδες πρὸς τήν Μεσόγειο θάλασσα. Πολεμοῦσαν μεταξύ τους, αλλά άκόμη καί χωρίς συνεννόηση, συνασπίζονταν για νά χτυπήσουν καί οἱ δύο τόν Ἰσραήλ σέ διάφορες εϋκαιρίες. Αυτόν τήν εϋκαιριακή συμμαχία θυμήθηκα καθώς πολλοί, για διαφορετικούς ό καθένας λόγους, προκαλούν για μία τοποθέτηση γύρω από τό προγραμματιζόμενο δρώμενο. Θυμήθηκα επίσης, πώς ό Ἰσραήλ έχανε τίς μάχες όταν υπήρχε στό λαό διχόνιο ή έλλειψη σύνεσης. Ἡ διχόνιο, για άλλους λόγους εἶναι μάλλον δεδομένη, κι ή έλλειψη σύνεσης άποδεικνύεται από τό ότι κάποιοι από τούς πλέον θορυβώδεις Χριστιανούς (;) μας δέν έχουν μάθει τό μάθημά τους. Ποιό; Μά τό ότι βασική αρχή στά επικοινωνιακά έπιτελεῖα εἶναι πώς άν θές νά διαφημίσεις κάτι καί νά τό καταστήσεις διάσημο, προκάλεσε διαφωνία άν όχι καί ρήξη μέ τήν κρατοῦσα θρησκεία. Ἡ εϋκολη «άγανάκτηση» όρισμένων ή ό «ού κατ' έπίγνωσιν» ζήλος άλλων, θά αναδείξει τό όποιο «προϊόν» καί αυτό μετά, λόγω τής περιέργειας μερικῶν, λόγω τοῦ αντίθεσης κάποιων, λόγω τής μαζικότητας στή συμπεριφορά πολλῶν, θά πουλήσει μέ τεράστια έπιτυχία. Μέ άλλα λόγια, οἱ κυριώτεροι διαφημιστές τέτοιων δραστηριοτήτων εἶναι συνήθως όσοι σπεύδουν αυτόκλητοι νά δηλώσουν τήν δημόσια αντίθεσή τους, καταδικάζοντας μέ έκφράσεις βαριές, πού τό μόνο πού κατορθώνουν εἶναι νά καταστρατηγοῦν τόν νόμο τής αγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ τοῦ άλλου, έπιτυγχάνοντας συνάμα νά χαρακτηριστοῦν γραφικοί οἱ ἴδιοι καί νά ένισχύσουν

τήν ὅποια προκατάληψη ἐναντίον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λόγου.

Καί πάλι στά δικά μας. Τί θά κάνουμε τήν Τρίτη 31 Αὐγούστου; Δέν ἐπιτρέπεται νά διαφωνήσουμε μέ πολιτιστικές καί καλλιτεχνικές δράσεις, καθώς στηρίζουμε τόν ἀγῶνα τῶν καλλιτεχνῶν μας νά ἐπιβιώσουν καί νά ἀναδειχθοῦν πανελλαδικά μετά τήν ξηρασία τῆς καραντίνας. Συνάμα ὅμως, ὡς Χριστιανοί δέν ξεχνᾶμε τό χρέος μας νά εὐχαριστήσουμε τόν Ἅγιο Θεό γιά τίς ἱστορικές συγκυρίες, ἰδίως τίς εὐνοϊκές, καί τήν πρόνοιά Του γιά τόν λαό μας. Γι' αὐτό σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς τῆς Λάρισας τήν Τρίτη 31 Αὐγούστου καί ὥρα 8:00' τό βράδυ, θά πραγματοποιηθεῖ εὐχαριστήρια παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιά τό σπουδαῖο ἀγαθό τῆς ἐλευθερίας μας, ὥστε καί τό εὐχαριστῶν μας νά ποῦμε στή Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, καί νά παρακαλέσουμε γιά τό μέλλον τοῦ τόπου μας. Εἶναι κάτι πού τό ἔχουμε ἀνάγκη περισσότερο ἀπό ὅσο νομίζουμε...

Καί μετά τήν Παράκληση; Δέν ξέρω γιά ἐσᾶς, ἐγώ πάντως θά πάω στόν κινηματογράφο καί θά παρακολουθήσω στίς 9:30' τό βράδυ, τήν ταινία «ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ» μέ τόν Ἄρη Σερβετάλη. Εἶπαμε, στηρίζουμε τήν ἀξιοπρεπή καλλιτεχνική μας παραγωγή!

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr